

25.07.2010.g.

Kada sam došao na izdržavanje kazne zatvora nisam znao puno praktičnih stvari o mojoj vjeri. Ja sam katolik koji je jedan veći dio svojeg života bio daleko od Gospodina i nedostajalo mi je puno toga što je jednom praktičnom vjerniku bilo normalno. Npr. nisam znao da se Krunica moli u 3 odnosno 4 otajstva. Ja sam molio sva otajstva misleći da sam tek onda izmolio Krunicu, znao sam vrlo malo crkvenih pjesama, znao sam i malo molitvi koje su se molile u crkvi za vrijeme ili prije i poslije mise, nisam znao za puno kršćanskih blagdana a za neke od njih za koje sam znao, nisam znao zašto i o čemu se slave, nisam znao kada i zašto kleknuti, itd. A da o nekim riječima i pojmovima da i ne govorim.

I tako, na izdržavanju kazne rastao sam, po milosti Božjoj, u svojoj vjeri i popunjavao navedene "rupe" mojeg znanja. Pa smo tako došli na ideju, nas nekoliko zatvorenika, da bi trebali postaviti jedan pano, gdje bi mi zatvorenici katoličke vjere mogli na jednom mjestu imati obavijesti za misu, neke molitve, interesantne članke i sl. I ja predložim da se pano nazove "Katolička grupa 'Arkandeo Mihael'", po zaštitniku župe gdje se nalazio i zatvor. To mi se činilo onako prigodno a i trebali smo "jakog" zaštitnika s obzirom na kušnje koje smo imali i koje su nas čekale u životu. Ali jedan zatvorenik mi kaže da se njemu to "katolička" baš i ne sviđa, da nas ima raznih vjera tu u zatvoru pa bi s tim druge odbili, da smo svi mi braća po vjeri. Ja sam u prvi trenutak skočio i rekao da što me briga za tamo neke pravoslavce ili već koga, neka si oni sami traže pano i mjesto gdje će se nalaziti u svojoj vjeri. Pa je nastala rasprava. U prijašnjem svojem životu teško da bih popustio, pogotovo jer je sve to bila moja ideja i ja sam se najviše oko toga trudio. Ali, Gospodin me pozvao k sebi i ja sam znao da ne smijem biti ni ohol, ni srdit te trebam saslušati što drugi kažu. Pogotovo što je o tome govorio jedan zatvorenik koji je bio dosta praktičan vjernik i znao je puno praktičnih stvari o vjeri. I ja mu onda kažem: "Dobro, što ti uopće znači to 'ekumenizam'. Ja sam čuo za tu riječ ali nemam pojma što znači." On se malo zbuni pa kaže da ni on točno ne zna što znači ta riječ ali da zna da govori o povezivanju svih vjera. I kaže da sigurno ima u rječniku kojega smo imali. I stvarno, tamo u rječniku je to lijepo bilo objašnjeno. No, ja sam mu rekao da mislim, s obzirom da se nitko iz drugih vjera nije interesirao za svoj pano da sam ja i dalje za to da se pano zove "Katolička grupa 'Arkandeo Mihael'". Onda je on rekao da ako mislim da je to najbolje neka tako bude.

Međutim, nakon tog razgovora, nešto iznutra mi nije dalo mira. Mada je moj stav potvrdilo i nekoliko zatvorenika kojim sam o tome pričao, ja nisam bio miran. A kako sam već počeo dobro prepoznavati Gospodinove znakove kada mi je htio u nečemu pomoći i nešto me naučiti, stao sam malo sa svim i počeo sam razmišljati. Do velikog mog preobraćenja prije odlaska na izdržavanje kazne zatvora, i dolaska u zatvor gdje sam brzo duhovno rastao, ja sam isključivo smatrao da je naša katolička vjera jedino ispravna na cijelom svijetu i da su ljudi drugih vjera kao protestanti, pravoslavci a pogotovo muslimani, budisti i dr. čisti nevjernici, da nisu dostojni nas katolika i da će njih Gospodin u pakao.

Ali ovo sa ekumenizmom me malo zaintrigiralo jer sam to doživio od čovjeka, praktičnog katolika koji o svemu tome zna više od mene. Pa mi počne "hodati po glavi" prekrasna knjiga, jedna od prvih koje sam pročitao u zatvoru, "NAŠ

PUT

U

KATOLIČKU

VJERU"

od jednog protestantskog para Scotta i Kimberly Hahn, koji su u njoj opisali svoje preobraćenje i prelazak na katoličku vjeru. Ta knjiga me puno naučila o protestantizmu i njegovim razlikama prema našoj katoličkoj vjeri.

Pa mi "padne na pamet" jedan zatvorenik, koji je bio vrlo obrazovan i vodio je našu zatvoreničku knjižnicu, s kojim sam imao nekoliko prekrasnih razgovora o Gospodinu i Duhu Svetomu, koji mi je rekao da je pentekostalac, tj da je pripadnik pentekostalne crkve. Dok mi to on nije rekao ja stvarno nisam znao da uopće postoji takva crkva a pogotovo kod nas u Hrvatskoj. I da oni jako slave Duha Svetoga. Kada je on govorio o Gospodinu Isusu i Duhu Svetomu to je bilo s toliko ushićenja, s toliko veselja s koliko se ja baš nisam sjetio da sam slavio Gospodina. Pa sam si mislio, to mora biti u Božjoj milosti. I on mi je dao neki reklamni letak za njegovu crkvu gdje je sve o tome pisalo. Pa sam sreo u zatvoru i jednog praktičnog muslimana, koji se molio svoje molitve. Nekako mi je djelovao, to je bio moj osjećaj, kao da mu nešto fali u toj njegovoj vjeri i kao da traži nešto novo. Pa nam je onda došao u zatvor održati jednu tribinu jedan pisac i prevoditelj, veliki obraćenik s muslimanske vjere na katoličku, koji nam je na toj tribini ukratko ispričao da je prešao na katoličku vjeru kada više nije mogao u muslimanskoj vjeri naći sve odgovore koje je trebao. Isto su izjavili i Scott i Kimberly Hahn. A stalno su mi "hodali po glavi" i Židovi, izabrani Božji narod, koji se sada nalazio daleko od našeg Gospodina, Gospodina Isusa Krista, a s druge strane strašno su pobožni i drže se zapovijedi iz Starog zavjeta.

Kroz sve to mi je konačno postala jasna Gospodinova volja.

Pa njemu su drage sve vjere koje slave Boga! Jer, Bog je stvorio čovjeka sa svim njegovim različitostima i s pravom izborom. I kada su naši, praotac Adam i pramajka Eva, istjerani iz raja, mi smo ponovno počeli tražiti Boga. I svaki čovjek se nalazi na nekom stupnju svojeg duhovnog stanja koje ga u tom trenutku ispunjava. Blago nam katolicima jer se nalazimo u duhovnom stanju potpune ispunjenosti, u punini Trojedinoga Boga. A svi ostali slave Gospodina, na svoj način, i sve više ga traže. Kada ga više ne mogu naći u svojoj vjeri, traže ga tamo kuda su, po milosti Božjoj, usmjereni. Ali svi puti vode Gospodinu, Bogu našem i Njegovom Kraljevstvu.

Zato mislim i siguran sam da mi katolici moramo uvijek biti spremni da prigrlimo pripadnike drugih vjera jer njih će, kad –tad, Gospodin pozvati i poslati k nama. A tko smo to mi da ne slušamo volju Gospodinovu. Ne smijemo mi katolici biti kao nekad davno židovi koji su bili pozvani od Gospodina i okrenuli su mu leđa, čak što više, mučili su ga i raspeli. Jer ako nećemo mi, koji imamo puninu vjere, prigrliti druge koji to traže ponovno ćemo raspeti našeg Gospodina. Nemojmo to više raditi jer ne znam da li je Gospodin spreman ponovno za nas izaći na križ kad nam je već sve dao i sve pokazao.

I tako sam ja ipak pano nazvao kako sam odlučio ali sam na jednom dijelu stavio podnaslov "EKUMENIZAM" gdje smo stavljali članke koje smo pronalazili s tom problematikom. Bogu hvala.